χεσιν καπούελα βλαστάρια εὔμορφα. τὸ ὁποῖον δενδρον λέγουσιν οἱ φυσιολόγοι
α[illegible] ἐβγῆ ἑκατὸν ἑτῶν εἰς τὸ βάρος θαυμασώτατο. ἤγουν ἂν σκεπάσῃς ἀπὸν
μὲ τραβὶς φοίνικος, δὲ σκυρώνουν κατω, ὡσὰν ταῖς ἄλλαις τράβις ἐλαίας, πολ-
κου, δουὸς, καὶ τῇ ἄλλων δενδρων. ἀλλὰ σκυρώνουν ἀπάνω πρὸς τὸ βάρος τῆ χώ
μπας, καὶ ἀπιπιζοντας. ὁμοίως καὶ δενδρον χλωρὸν φοίνικος ἀντύχῃ καὶ κλίνει εἰς
ἕνα μέρος, καὶ τὰ τῆ δίπουν εἰς τὴν κορφὴν ἕνα βαρὺ λίθον, ὀρθώνεται. καὶ συκώνει
τὸν λίθον ὑψηλότερα. ὅπ ἐκφύτως ἔχει τοιοῦτον ἰδίωμα. ἀλλὰ τῆ καὶ οἱ ζωγράφοι
ἰσυρίζουσι τοὺς ἁγίους μάρτυρας ἄνδρας καὶ γυναῖκας. καὶ κεστᾶσιν ἕνα κλαδὶ φοί-
νικος. ἤγουν πᾶν; ἔμειναν ἀνδρειωμοὶ καὶ ἀπίστοι. καὶ ἐνίκησαν τοὺς πυράννους βα-
σιλεῖς καὶ τοὺς δαίμονας. καὶ δὲν ἐδειλίασαν πρὸς καιρὸν θάνατον. ἀλλὰ νὰ χάσουν ἀθα-
νατοι πάντα. καὶ οὔτε ποτὲ μὲ τὸ δεσποτικὸ συμβασιλεύουσι. κατὰ τὴν παλαιὰ
γουῆ τοιοῦτο σωπῆσαι, ἐλάβαν καὶ οἱ ἑβραῖοι τοὺς φοίνικας, καὶ ἔπεσον δινδρων
κλαδους ἀειθαλλῶν. καὶ προϋπέλυπησαν τὸν δεσποτικὸ καὶ βασιλέα, ὡς νικητὴν τῆ
θανατου κραζοντες. ὡσανὰ δίλογημὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ τοῦτα
μὴν ἔλεγον τὰ μικρὰ παιδία ὅπου τὸν δεσποτικὸ προφητεύθα, ὡς ἄκακα καὶ ἀπονή-
ρευτα. ὁμοίως καὶ ὁ κοινὸς λαὸς καὶ ἀγράμματος, ὁποῦ δὲν εἶχασι φθόνον εἰς τὰς καρ-
δίας τους. οἱ δὲ φθονεροὶ καὶ κάκιστοι γραμματεῖς & φαρισαῖοι πειρασταὶ καὶ ἐφθονοῦ-
σαν εἰς τὴν πίστιν τοῦτον τῆ Χριστοῦ. καὶ ἐμελετῆσαν κατὰ τῆ δικαίου οἱ ἄδικοι ἄ-
δικα καὶ ἄκαιρα συμβούλια νὰ τὸν θανατώσουν, ἐὰν εὕρῃ καιρὸν ὁπὰ δίσειον. ὦ τῆς
ἀχαρίστως καὶ ἀγνωμοσύνης. τὰ παιδία αἰσθάνουν, καὶ οἱ πατέρες ἐβλασφήμου
οἱ ἄκακοι παῖδες καὶ ὁπὰ πρόσωπον ἔκραζον. δίλογημὸς ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ κυρίου
ὄνομα. καὶ πάλι οἱ πονηροὶ ἀρχιερεῖς καὶ κάκιστοι φόναζαν. ἄρον ἄρον σταῦρωσον αὐτόν. ἡ
τῆς παγίας ἀκαλλαγῆς καὶ μεταβολῆς τῆ θεοῦ καιρὸν πρᾶγμα. καὶ πόσον ὀγλυγορί-
μισεν τοῦτα. τὴν κυριακὴν ὑποδέχθησαν μὲ τοσαύτην δόξαν οἱ ἱερεσολυμῖται
τὸν κύριον, καὶ μεγαλοφώνως αὐτὸν δόφημίζαν. καὶ τὴν Παρασκευὴν τὸν ἔσφαξαν. ἄ-
λλαγμα καὶ ἀπλήσμονα καὶ τὸν ἐσταύρωσαν ὁλόγυμνον. ὥσπερ νὰ ἦτον πνὰς κακο-
ὰς βαπλία καὶ δικαστήν, ὡς ἔπρεπε. καὶ τὴν Παρασκευὴν ἐγύμνωσαν. & ὡς κα-
ρατιρίλεας ὑποδεῖγμα καὶ ὅταν σᾶς πιοῦσι οἱ ἄνθρωποι, καὶ σᾶς δοξάζουν μὲ λεγὴ
ὑπερπαίνουσι. ὅπ ἡ πίπι ἐκεῖνη ἦταν πεσωσιὴ καὶ ἄς απς. καὶ ἀχολουθᾶ μετὰ
ταῦτα ἀπιμία καὶ καταφράσεις. καὶ φαλιν ὅταν σᾶς ὑβεζοῦν δικαίως ἢ ἄδικα, μὴ
πικραίνεσθε καὶ σᾶς ἐκείνους· ὁποῦ σᾶς μισοῦ καὶ ὑβεζουσιν. ἀλλὰ μᾶλλον δέε-
σθε ὅτι τὸν διαπαίζουν τὰ πνὺς συγχωρήσῃ τὸ πλαίσιμον. καθὼς αὐτὸς ὁ αμπνσικα-
κος ἔλεγε. πᾶρμου συγχάρητους. ὅπ δὲν ἠξεύρουν τί κάμνουσιν. οἵτινες εἶναι φρέ-
ατον, νὰ λίγωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ὅλας τὰς θλίψεις μας. νὰ φαλαλοῦμεν δξὰ ἐκείνους,
ὁποῦ μᾶς θλίβουσι. καὶ τὸν ὁχύειος βλ πάντας τὴν καλὴν μας φεσαίρεσιν, ἐλα-
φρύνει τὰς θλίψεις μας. τοὺς ἐχθροὺς μας παιδεύει ὡς δίκαιος. καὶ ἡ μᾶς βραβεύσῃ
ὡς ἐλεήμ.

ὡς ἐλεήμων καὶ πολυεύσπλαγχνος. ἀλλ' ὅπ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν. ἡ αἰτία ὁ-
ποῦ ἐκαθησεν ὁ δεσπότης εἰς τὸ ὀνάειον ἦτον, πρῶτον μὲν διὰ νὰ πληροφθῇ ἡ προφη-
τεία, καθὼς ἠκούσατε. δεύτερον δὲ ὁ πῶλος ἐκεῖνος, ἤγουν τὸ ὀνάειον ἐφεστύπωσεν
ἐμᾶς τὰ ἔθνη. ὁποῦ εἴμεσθεν ὡς τὸ πουλάρι ἄγρια καὶ ἀκάθεκτα. πιπλοντες συχνὰ
κις εἰς ἐγκρεμνοὺς τῆς ἁμαρτίας καὶ βάραθρα. καὶ λατρεύοντες ἐδώλα κωφὰ καὶ ἀ-
ναίσθητα. καὶ αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ὡς παντελεήμων καὶ πολυεύσπλαγχνος ἐκα-
τεδέχθη, νὰ καθίσῃ ἀπάνωμας διὰ νὰ μᾶς ταπεινώσῃ νὰ λάβωμεν γνῶσιν & συνέ-
σιν. νὰ ἐγνωρίσωμεν τὸν ποιητὴ καὶ σρᾶμας. νὰ χρώμεν δοῦλοιτου. νὰ μᾶς δοξάσῃ
παντοτινὰ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῆ τὴν οὐράνιον. καὶ καλότυχοι ὅστι φυλάξουν τὰ ἀ-
γιάτου καὶ ψυχοσωτήρια προστάγματα. νὰ ξενοχωρηθοῦν θελληματικῶς ἐδῶ πρό-
σκαιρα. ὅπ πολλὴν ἡ μεγάλην ἀνάπαυσιν μέλλει νὰ κληρονομήσουν εἰς τὸν παράδ-
δεισον. καὶ ἐὰν οὔτως ἔχῃ, δίκαιη λοιπὸν νὰ λυπᾶσθε ὅταν σᾶς πειράζουν & θλίβου-
σιν ἄδικα, καὶ νὰ μὴν ἀγαλλιᾶσθε μαλιστα. πξεύροντες ὅτι μὲ τὴν προσωσινὴν αὐ-
τὴν κακοπάθειαν. ἀξιώνεσθε τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ μακαριότητος χαίρεσθε οὖν & ἀγαλλιᾶσθε. ὅπ ὁμισθοσας εἶναι πολὺς εἰς τοὺς οὐρανούς. καθὼς λέγει ὁ κύριος εἰς
τὸ ἱερὸν διαγγέλιον. ἂς συρῶθοῦμεν λοιπὸν ἐτούτην τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα τῆ πάθους
μὲ τὸν δεσπότην καὶ βασιλέαμας, προσδυχόμενοι καὶ νηστεύοντες. καὶ ἐξόχως τὴν
ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευήν. ὅπ τότες δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ φάγῃ πνὰς τί-
ποτας. καθὼς γράφει ὁ τύπος εἰς τὸ τεωδίον. εἶμαι νὰ εἶναι προσταγὴν ἢ ἄρρωστος.
οἱ ὁποῖοι νὰ φάγουν κομμὴ ψωμὶ καὶ τυρὸν τὸ βραδὺ ὅταν βασιλεύσει ὁ ἥλιος. οἱ δὲ
ὑγιαίνοντες δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ φάγουν ὁλοτελα. καὶ ὁπὸ μίαν ἡμέ-
ραν δὲν ὁποθαίνουσιν. οὐδὲ δὲ καὶ κακὸν ὁποῦ παθαίνουν ὅσοι τοιαυτὴν ἡμέραν τρώ-
γουν καὶ πίνουσιν, ἢ τὴν καθαρὰν δευτέραν, ὡσὰν τὸ καμνουν πνὲς ἱερεῖς ἀνίερα καὶ
ἀναίσχυντοι. καὶ μεθύουσι πίνοντες ῥακὶ καὶ κρασὶ πρὸς κόσον οἱ ἄφρονες καὶ βλέπο-
πίς του οἱ λαϊκοί, τραπέζουσι καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια. οὐ μόνα τὴν ἐγκράτειαν πρέπει νὰ
φυλάγετε. αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα ἄνθρωποι. ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ δουλεύετε, ὁπὸ τὴν
χθεσινὴν ἡμέραν τῆ λαζάρου. ἥτις εἶναι μεγάλη καὶ δεσποτικὴ ἑορτὴ, ὥσπερ καὶ πᾶ-
σαν ἄλλην κυριακήν. & τῆ θῶμα φυλάφησιν ὅπ οὔτως ἐνομοθέτησαν οἱ θεοστεφεῖς
βασιλεῖς. καὶ πρέπει νὰ τὸ φυλάγουσιν ἅπαντες, διὰ τὰ πάθη τῆ δεσποτείας. καὶ
μαλιστα οἱ πλούσιοι, ὁποῦ ἔχουσι τεσφὰς καὶ ἁμάρτια πρὸς αὐτέρκειαν. οἱ δὲ πτωχοὶ &
ἄποροι δὲν ἁμαρτάνουν ἐὰν δουλεύσουν διὰ τὴν χρείαν τους. ἂς καλοπαθήσωμεν
οὖν ἀδελφοὶ αὐτὰς τὰς ὀλίγας ἡμέρας. διὰ νὰ συνδοξασθοῦμεν μὲ τὸν δεσπότην
μας εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν του. ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ὑπαντυχεῖν τῆ αὐτῆ φι-
λανθρωπία καὶ χαρᾶ. ᾧ πρέπει δόξα τιμὴ & προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ
καὶ ἁγίῳ πνεύματι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ἀμήν.